

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾ ՏՕՆԸ

ՏԱՌԵՐՈՒ 1500 ԵՒ ՀԱՅ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ 400 ԱՄԵԱԿԸ
ՍՈՐՊՈՆԻ ՌԻՇԵԼԻՈՅ ՄՐԱՀԻՆ ՄԷՀ

Հոկտ. 25 ին, Փարիզի Հ. Ռւ. Միութեան նախաձեռնութեամբ և Դաշնակցական, Հնչակեան կուսակցութեանց ու Հ. Աշխատաւորաց Միութեան ներկայացուցիչներուն մասնակցութեամբ, տեղի ունեցաւ Ազգային Մեծ Յորելեանը, պատուակալ նախագահութեամբ M. Liard ի (փոխ-վերատեսուչ Փարիզի Ակադեմիային): Խորին շնորհակալութիւն Սորպոնի վերատեսութեան որ բարեհաճած էր նոյն երեկոյին հայերուս տրամադրութեան տակ դնել Richelieu գեղեցիկ amphitheâtre ը:

Անհրաժեշտ էր որ կազմակերպիչ Մասնախումը կանխառ պատրաստած ըլլար օրուան հանդեսին յատուկ յայտագիր մը, որպէսզի թիւրիմացութեան և աններդաշնակութեան տեղի չարուելով, Թրանսայի Գիտութեանց Տաճարին մէջ կատարուող Հայ Մտքի տօնը աւելի նշանակութիւն և վարկ ստանալով, զնահատուէր Եւրոպացիներէ:

Փարիզի հայ գաղութը որ իր բարի? սովորութեան համաձայն, ընդհանրապէս շատ չի հետաքրքրուիր ազգացին հանդէսներով՝ սակայն այդ երեկոյ՝ մօտաւորապէս 400 հոդիի երկսեռ բազմութիւնով մը փոթացած էր իր յարգանքի և երախտագիտութեան բաժինը բերելու հայ Գրականութեան ու Տպագրութեան անմոռանալի մշակ-գործիչներուն ներկաներուն մէջ կը նշմարուէին բաւական թուով ֆրանսացիներ:

Տեղոյս Արժ. Հոգ. Հովիւը, օրուայ հանդէսին նախադահը, ժողովը բանալով, յուղիչ շեշտերով բացատրեց այդ Յորելեանի մեծութիւնն ու վեհութիւնը « Հոգիանանք ըտու, և պահ մը ոլանանք դէպի Աշտիշատի և Օշականի անշուը հոգակոյտները, որոնց տակ կը հանգչին Ս. Սահակ և Ս. Մեսրոպ՝ երկու Մեծ և Գերազանց Հայեր, որ իմաստուն Վռամշապուհ Արքային պաշտպառութեամբ, ազգին վերածնութիւնը դարբնեցին » :

Ապա բեմ ելաւ Օր. Մարգարիտ Բաբայեանը, և իր շնորհալի ձայնով երգեց՝ « Այսօր մեռեալի ընդ կենդանեացս ձայնեան աւետիս » Համբարձման շարականը, զոր ձայնագրած է հանդուցեալ Մակար Եկմալեան, որուն « Հ. Եկ. Երգեցութիւնք » աշխատութիւնը հրատարակուած է Լայպցիկ 90 ական թուականներուն:

Պ. Ա. Զապահնեան, Գրանաերէն յառաջաբանով գեղեցիկ բանախօսութիւն մը արտասանեց օրուայ հանդէսին նուիրուած: Օր Խոկուչի Գավանօվեան, առաջնակարգ և յաջողակ աշակերտուհին Օր. Բաբայեանի, երգեց իր զրաւիչ ձայնով հետեալ ժողովրդական երգը, ձայնագրուած Հ. Կոմիտասէ.

« Հով արե սարեր ջան, հով արե »:

Ուս. Միութեան կողմէ խօսեցաւ Պ. Գուրգէն Թահմազ-Նան առքնաւու ճառ մը, ջանալով բարեկարդել Միութեան կատարած ու կաատրելիք զերը, ազգ. կեանքի ասպարեզին մէջ:

Պ. Տ. Գերգեան, Զեյթունցի ուսանողը, արտասանեց իր հեղինակած մէկ քերթուածը՝ Վռամշապուհ թողաւորի, Ս. Սահակի և Ս. Մեսրոպի նուիրուած:

Թիֆլիսի Գեղարուես թերթի անօրէն-խմբագիրը Պ. Գ. Լեւոնեան, որ մայաքալաբս կը գտնուէր գեղարուեստական ուսումնախրութիւններ ընելու, զգայնուա ատենախօսութիւնով մը թուեց հայ մամուլի վաստակաւոր մշակների կատարած մեծ դիրն ու յամառ աշխատութիւնները, որոնց զոհաբերութեան շնորհիւ մեր մամուլը հասաւ այսօրուայ յառաջազիմութեան:

Օր. Բաբայեան երգեց Տուն արի' ժողովրդական երգը:

Պ. Բարսեղ Շահալաղ, խօսեցաւ յանուն Հ. Յ. Դ. Ենթակոմիտէի, ծանրանալով այն կէտին վրայ թէ « Գիրն ու զրականութիւնը չեն կարող միայնակ փրկել ազգ մը իրեն սպառնացող վտանգներէն, եթէ անոնց հետ չմիացուի և երկաթը — յեղափոխական գործունէութիւնը — որով միայն կարելի պիտի ըլլայ հասնիլ ցանկալի իրականութեան, հայկ. Գատի փրկարար լուծումին » :

Բանախօս Պ. Ս. Գաւիթ-Քէկ, ընդարձակ ուսումնախրութիւն մը պատրաստած էր Գրանաերէն լեզով, Հայ Ազգի և Լելւէ ծսլւմին և տառերու գիւտի մասին: Որչափ որ այդ ուսումնախրութիւնը կը շեղէր օրուան բուն նիւթէն, բայց և այնպէս՝ այդ գիւտական ուսումնախրութիւնը ջատ հետաքրքրական էր լսել, մանանանդ հրաւիրեալ Գրանացիներուն համար, որոնք մեղ՝ Հայերուս մասին շատ քիչ ծանօթութիւն ունին կամ ոչինչ զգիտեն: Ցան բովէ միջոց տրուած էր խօսելու, բայց անհամբեր ժողովուրդը, որ սիրահար է լսել միայն ուռուցիկ և ասպարեզ ֆրազներ, թոյլ չտուաւ վերջացնելու. անհանգըստութեան ցոյցեր, անհամբերութեան նշաններ ազմկեցին սրահը, որով օտար հիւրերու դէմքին վրայ զգացութեան նշաններ երեւացին, նուազեցնելով առ հասարակ իրենց լաւ տպաւորութիւնը:

Ժողովրդական Նազանը պարերգէն և մի քանի բովէ դադարէ յետոյ՝ Ն. Վ. Պողոս փաշա նուազար, որ իր որդույն Առաքել պէտի հետ ներկայ էր, Գրանաերէն լեզուով խօսեցաւ մօտաւորապէս հետեւեալ յուսաղրիչ խօսքերը.

« Հայկական բարենորոգմանց խնդիրը յուսալից ճամբում մէջ մտած է ըստ, արդէն Գերմանիա և Ռուսիա համաձայնած են իրարու հետ, և ես ուրախութեամբ կը հաղորդեմ ձեզ այս լուրը այս հանդիսաւոր բովէին: Մեր բանակցութեանց արդիւնքին, ներմուծուելիք բարենորոգումներուն և այդ ճրագրի բովանդակութեան վրայ մանրամասն տեղեկութիւն պիտի չկրնամտալ ձեզ, որոնք գուցէ միասեն բանակցութիւններու յաջողութեանը » :

Ն. Վահանական այս յայտարարութիւնը արձագանք տուաւ բուքը ծափահարութիւններու:

Բանախօս Պ. Մ. Վարանդեան, « Գրօշակ »ի խմբագրու-

թեան ներկայացուցիչը, Կաթողիկոսական պատուիրակին շնորհակալութիւն յայտնեց նոյնպէս ֆրանսերէնով, առա այդ Տօնի մեծ նշանակութիւնը թուելէ յետոյ՝ աւելցուց « Հոյ ժողովուրդին համար ստակաւին չէ հասած ուրախութեան այն մեծ օրը, որուն հասնելու համար պէտք է մեր բոլոր ջանքերը կրկնապատկել ու շխնայել ոչ մի զոհողութիւն որպէս զի մի անդամը ընդ միշտ յաջողինք ձեռք բերել հայկական աղասագրութիւնը » :

Բանախօսութեանց աւարտումէն յետոյ, Օրիորդք Մ. Բարայեան և Ի. Գավանօղեան երգեցին Հայութան ժողովրդական հովերգութիւնը՝ փոխարերարար։ Բոլոր երգեցազութեանց միջոցին թէ զաշնանակի և թէ երգեհսնի վրայ կ'ընկերանար M. F. Masson Օփերա Քօմիքէն։